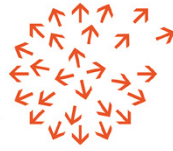


**ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ  
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВЧИНЕННЯ  
КОЛАБОРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:  
аналіз діючого законодавства,  
практики його застосування  
та пропозиції щодо зміни  
законодавства**





ГРУПА  
ВПЛИВУ  
ГРОМАДСЬКИЙ  
ХОЛДИНГ



КРИМСЬКА  
ПРАВОЗАХИСНА  
ГРУПА



# ПЛАН

Вступ	3
1. Огляд національного законодавства щодо встановлення кримінальної відповідальності за вчинення злочину «колабораційна діяльність»	4
2. Практика застосування законодавства про колабораційну діяльність	8
а) Слідча практика	8
б) Судова практика	13
3. Пропозиції щодо змін законодавства стосовно регулювання притягнення до відповідальності за колабораційну діяльність	15
Висновки	22
<b>Додаток 1.</b> Відповідь Офісу Генерального Прокурора № 27/3-1193 вих. 22 на запит Центру прав людини ZMINA	24
<b>Додаток 2.</b> Відповідь Служби безпеки України, Апарату Голови Управління взаємодії із засобами масової інформації та громадськості № 10/П-147-п/1/1-23 від 15.11.2022 на запит Центру прав людини ZMINA	25

# Вступ

Після початку широкомасштабної збройної агресії проти України перед законодавцями постало питання щодо необхідності введення додаткових видів кримінальної відповідальності, які мали дуже конкретно визначити «вододіл» між допустимою й прийнятною поведінкою громадян України — і такою, що становить загрозу й є непринятною, зокрема, для тих, хто залишився на тимчасово окупованій території України чи території, яка тимчасово контролюється армією РФ.

Ухвалення змін кримінального законодавства і введення нових складів злочинів, таких як «колабораційна діяльність» (стаття 111-1 КК України), «пособництво державі-агресору» (стаття 111-2 КК України), призвели до чисельних звернень мешканців окупованих територій України до громадських правозахисних організацій з проханням роз'яснити, чи є діяльність, яку вони вели на окупованій території, колабораційною.

Втім, як з'ясувалося, і правоохоронні органи досі не визначилися, як розмежовувати склад злочину «колабораційна діяльність» із іншими складами, передбаченими Кримінальним Кодексом України. Причиною такої невизначеності є неточність формулювання статті 111-1 КК України, а також перетинання складу злочину «колабораційна діяльність» із іншими складами злочинів, такими як «державна зрада», «пособництво державі-агресору», «виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників».

До вашої уваги пропонуємо аналіз діючого законодавства щодо притягнення до відповідальності за здійснення колабораційної діяльності, слідчої та судової практики, а також наявні пропозиції щодо зміни законодавства в цій сфері станом на листопад 2022 року.

Аналітика підготовлена експертами організацій, які входять до коаліції громадських організацій, що опікуються питаннями захисту прав постраждалих внаслідок збройної агресії проти України, зокрема, ГО «Центр прав людини ZMINA», ГО «Громадський холдинг «ГРУПА ВПЛИВУ», ГО «Донбас СОС», ГО «Крим SOS», БФ «Восток SOS», БО «БФ «Стабілізуєш Сервісез» та ГО «Кримська правозахисна група».

Висновки та рекомендації, представлені в аналітичній записці, відображають консолідовану позицію організацій коаліції.

Висловлюємо подяку Артуру Пріхно, експерту ГО «Медійна ініціатива за права людини», за участь у підготовці аналітичної записки.

1

# Огляд національного законодавства щодо встановлення кримінальної відповідальності за вчинення злочину «колабораційна діяльність»

Законом України від 03 березня 2022 року № 2108-IX Кримінальний кодекс України було доповнено новою статтею 111-1, якою встановлено кримінальну відповідальність за так звану «колабораційну діяльність». Стаття передбачає встановлення кримінальної відповідальності за різні види діяльності, які можуть бути кваліфіковані як такі, що становлять колабораційну діяльність.

## Стаття 111-1. Колабораційна діяльність

- 1** Публічне заперечення громадянином України здійснення збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України або публічні заклики громадянином України до підтримки рішень та/або дій держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та/або окупаційною адміністрацією держави-агресора, до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території України —  
караються позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років.
- 2** Добровільне зайняття громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, —  
карається позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.
- 3** Здійснення громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимча-

сової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також дії громадян України, спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, —

караються виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

- 4** Передача матеріальних ресурсів незаконним збройним чи воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, та/або збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора, та/або провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, —

караються штрафом до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна.

- 5** Добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, або добровільне обрання до таких органів, а також участь в організації та проведенні незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території або публічні заклики до проведення таких незаконних виборів та/або референдумів на тимчасово окупованій території —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

- 6** Організація та проведення заходів політичного характеру, здійснення інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та/або його окупаційною адміністрацією, спрямованих на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації чи збройних формувань та/або на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, за відсутності ознак державної зради, активна участь у таких заходах —

караються позбавленням волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

**7** Добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових або правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, а також добровільна участь громадянина України в незаконних збройних чи воєнізованих формуваннях, створених на тимчасово окупованій території, та/або в збройних формуваннях держави-агресора чи надання таким формуванням допомоги у веденні бойових дій проти Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, —

караються позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

**8** Вчинення особами, зазначеними у частинах п'ятій–сьомій цієї статті, дій або прийняття рішень, що призвели до загибелі людей або настання інших тяжких наслідків, —

карається позбавленням волі на строк п'ятнадцять років або довічним позбавленням волі, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

**Примітка. 1.** У частині першій цієї статті публічним вважається поширення закликів або висловлення заперечення до невизначеного кола осіб, зокрема у мережі Інтернет або за допомогою засобів масової інформації.

**Примітка. 2.** У частині шостій цієї статті під заходами політичного характеру розуміються з'їзди, збори, мітинги, походи, демонстрації, конференції, круглі столи тощо.

**Примітка. 3.** У частині шостій цієї статті під здійсненням інформаційної діяльності розуміється створення, збирання, одержання, зберігання, використання та поширення відповідної інформації.

**Примітка. 4.** Тяжкими наслідками у частині восьмій цієї статті вважається шкода, що в одну тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Станом на 12 листопада, за даними Офісу Генерального Прокурора України, за статтею 111-1 КК України відкрито [3361 кримінальних проваджень](#). Однак розподіл цих проваджень за частинами невідомий: на запит отримати таку статистику було відмовлено на підставі того, що у звітності не передбачено виокремлення даних про кримінальні правопорушення за окремими частинами статей Кримінального кодексу України.

Наявні норми Кримінального кодексу, відповідно до пояснювальної записки, охоплювали нову проблематику, викликану повномасштабним вторгненням, не повною мірою, що й зумовило потребу прийняти нову статтю, яка б окреслила межі дозволеної та забороненої діяльності громадян України, що перебувають на тимчасово окупованій території.

**Водночас доповнення Кримінального Кодексу України протягом березня-травня 2022 року іншими нормами та практика застосування положень статті 111-1 КК України виявили низку суттєвих проблем. Зокрема, це складність розмежування правопорушень, передбачених статтями 111 КК України «Державна зрада», 111-1 КК України «Колабораційна діяльність», 111-2 КК України «Пособництво державі-агресору» та 436-2 «Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників».**

Крім того, під дію статті 111-1 КК України формально підпадає цілком правомірна діяльність, наприклад, заходи, спрямовані на розв'язання гуманітарних проблем на окупованій території, надання медичних послуг, діяльність у галузі трубопровідного транспорту, робота продуктових магазинів тощо.

Тому мешканці окупованої території (зокрема тієї, яка фактично перебуває під тимчасовим контролем російської армії, проте формально статус «тимчасово окупована територія» не визначено) мають ризик притягнення їх до кримінальної відповідальності за діяння, які не є суспільно небезпечними, однак можуть підпадати під диспозицію статті 111-1 КК України.

## 2

# Практика застосування законодавства про колабораційну діяльність

## а) СЛІДЧА ПРАКТИКА

Для аналізу слідчої практики застосування статті 111-1 КК України було проаналізовано провадження, зареєстровані регіональними прокуратурами восьми областей (Київської, Чернігівської, Сумської, Херсонської, Запорізької, Харківської, Луганської та Донецької), окремі регіони яких були захоплені або тимчасово окуповані внаслідок повномасштабного вторгнення РФ в Україну. Аналіз проводився на основі інформації, опублікованої на офіційних вебсторінках обласних прокуратур з моменту введення в дію статті 111-1 КК України 15 березня 2022 року та до 04 листопада 2022. Згідно з публічною інформацією, найбільша частка справ у даних регіонах стосується діянь, кваліфікованих за ч. 5 статті 111-1 — 141 провадження, за ч. 7 статті 111-1 — 54 провадження, за ч. 4 статті 111-1 — 18 проваджень, за ч. 1 статті 111-1 — 14 проваджень, за ч. 3 статті 111-1 — 9 проваджень, за ч. 6 статті 111-1 — 7 проваджень, найменше — за ч. 2 статті 111-1 — 4 провадження.

У слідчій практиці чітко простежується складність розмежування правопорушень, передбачених статтями 111 КК України «Державна зрада», 111-1 КК України «Колабораційна діяльність», 111-2 КК України «Пособництво державі-агресору» та 436-2 «Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників». Через це аналогічні діяння кваліфікуються за різними статтями навіть в межах проваджень, що розглядає одна обласна прокуратура. Нижче подані приклади.

1.

### Ч. 1 статті 111-1 та стаття 436-2 КК України

1

Підозрюваний, після оголошення президентом російської федерації 24 лютого 2022 року про початок військової спеціальної операції проти України, [у присутності інших осіб підтримав це рішення](#); чоловік неодноразово висловлювався на підтримку злочинних дій військовослужбовців російської федерації —

його дії було кваліфіковано за ч. 1 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Дівчина в присутності односельців [виправдовувала дії військовослужбовців російської федерації](#), а також висловила думку, що президент російської федерації стосовно України «зробив все правильно» —

її дії було кваліфіковано за ч. 1 ст. 436-2, за яку передбачено покарання у вигляді виправних робіт на строк до двох років або арешту на строк до шести місяців, або позбавлення волі на строк до трьох років, дану особу [було засуджено до 6 місяців арешту](#).



**2** Із початку повномасштабного російського вторгнення харків'янин розміщував на власній сторінці у забороненій в Україні соціальній мережі [публічні заклики до підтримки країни-агресора](#). У своїх постах підозрюваний називає захисників України, військовослужбовців ЗСУ «нацистами», а українські ЗМІ — «українськими СМІ». Харків'янин говорить про «постоянные победы войск Российской Федерации над ВСУ», чим підтверджує військову агресію сусідньої держави проти України —

Його дії було кваліфіковано за ч. 1 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

25 березня 2022 року [фігурантка провадження розмістила на власному телеграм-каналі допис](#), в тексті якого міститься глорифікація учасників збройної агресії російської федерації проти України. Цей інформаційний матеріал став доступним необмеженому колу користувачів. 5 квітня 2022 року підозрювана розмістила на своєму телеграм-каналі ще один інформаційний матеріал, в якому йдеться про виправдовування і визнання правомірною збройної агресії російської федерації проти України —

Її дії було кваліфіковано за ч. 3 ст. 436-2, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна або без такої.

## **2.** Ч. 4 ст. 111-1 та ст. 111-2 КК України

**3** У період із 24 лютого по 04 травня 2022 року 60-річний чоловік, виконувач обов'язків керівника філії одного з держпідприємств Луганщини, [вступив у злочинну змову з окупаційними військами РФ та представниками так званої «лнр»](#). Обвинувачений добровільно передав представникам збройних формувань держави-агресора та незаконного збройного формування «лнр» матеріальні ресурси, що перебували у віданні філії. Надалі він добровільно обійняв посаду директора так званого «гуп лнр «Деркульський конный завод»» та провадив господарську діяльність зі змішаного сільського господарства —

Його дії було кваліфіковано за ч. 4 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді штрафу до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна.

Генеральний директор молококонсервного заводу у Куп'янську під час окупації міста [налагодив стійкі робочі та ідеологічні зв'язки з представниками РФ](#). Підприємець продовжив провадити господарську діяльність та укладав з представниками так званої «Военно-гражданской администрации Купянского района» договори поставки. Гендиректор надавав вказівки своїм підлеглим передавати окупантам молочну продукцію. Крім того, депутат встиг налагодити робочі зв'язки з Міністерством економічного розвитку РФ щодо поставок молочної продукції на територію так званої «ДНР» —

Його дії було кваліфіковано за ст. 111-2, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

3.

### Ч. 5 ст. 111-1 та ст. 111-2 КК України

4

Після захоплення селища Новопсков Старобільського району та початку функціонування незаконних органів влади колишня працівниця українського банку [вступила в злочинну змову з представниками окупаційної адміністрації РФ](#). У березні 2022 року її призначено начальницею так званого «Новопсковського відділення державного банку лнр» —

її дії було кваліфіковано за ч. 5 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

Підозрюваний, перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, добровільно [погодився на співпрацю з окупаційною владою](#). Він надав згоду на зайняття посади керуючого Херсонським відділенням ПАТ «Промсвязьбанк» —

його дії було кваліфіковано за ст. 111-2, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

5

У травні 2022 року чоловік добровільно надав згоду на співпрацю з окупаційною владою РФ та [погодився на пропозицію зайняти псевдопосаду «голови військово-цивільної адміністрації міста Дніпрорудне»](#) —

його дії було кваліфіковано за ч. 5 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

Наприкінці травня 2022 року мешканець одного з сіл Бериславського району, підтримуючи незаконні дії окупантів, [погодився виконувати функції так званого голови села](#) —

його дії було кваліфіковано за ст. 111-2, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

4.

#### Ч. 6 ст. 111-1 та ст. 436-2 КК України

6

Після повномасштабного вторгнення РФ в Україну студентка медколеджу Куп'янська Харківської області [взяла участь у пропагандистських проєктах російських ЗМІ](#). У своїх виступах розповідала, що свідомо вирішила «допомагати російським солдатам» та «хоче служити росії». У відеоінтерв'ю вона висловлювалася на підтримку дій країни-агресора, закликала до сприяння збройним формуванням та окупаційній адміністрації рф —

її дії було кваліфіковано за ч. 6 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

35-річна мешканка смт Куп'янськ-Вузловий наприкінці травня [публічно висловила свою позицію на підтримку дій країни-агресора в Україні](#). Так, працівниця окупантів дала інтерв'ю російському телеканалу «Звезда»: розповіла, що підтримує російську армію та з її приходом стала почуватися у безпеці. Жінка скаржилася на те, як її дитину «задавили с этим украинским языком» —

її дії було кваліфіковано за ч. 3 ст. 436-2, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна або без такої.

5.

#### Ч. 7 ст. 111-1 та ст. 111 КК України

7

Місцевий мешканець, у минулому — звільнений зі служби в ДСНС України, [прийняв пропозицію представників збройних сил РФ про співпрацю](#) та був призначений «виконувачем обов'язків заступника начальника Бердянського міського управління МНС — начальником 1-ї пожежно-рятувальної станції м. Бердянська» —

його дії було кваліфіковано за ч. 7 ст. 111-1, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна або без такої.

Підозрюваний пройшов співбесіду з представниками держави-агресора та [добровільно обійняв «керівну посаду у так званому «МЧС»](#) тимчасово окупованого Старобільського району Луганської області. У травні 2022 року його призначили «начальником Старобільського государственного пожарно-спасательного отряда мчс лнр» —

його дії було кваліфіковано за ч. 2 ст. 111, за яку передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк п'ятнадцять років або довічним позбавленням волі, з конфіскацією майна.

Під час аналізу слідчої практики принципів розмежування в ході кваліфікації встановити не вдалося. Найімовірніше, воно відбувається за дискрецією окремих представників, відповідальних за провадження, адже виокремити суттєві обставини справ, які б зумовлювали різну їх кваліфікацію за вказаними статтями, неможливо. Це створює проблеми подвійної кваліфікації та порушує принцип правової визначеності.

Крім того, було зафіксовано окремі справи, в яких дії особи було [одночасно кваліфіковано за двома статтями](#): дії громадянки України, яка в березні 2022 року погодилась на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора та обійняла посаду «помічника прокурора» в «прокуратурі Белокуракинського району лнр», було кваліфіковано за ч. 2 ст. 111 та за ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Непокоїть і той факт, що статті, розмежування між якими покладене переважно на дискрецію виконавців, передбачають дуже різні санкції за вчинення того ж діяння — від позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років (ч. 1 ст. 111-1 КК України) до позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років з конфіскацією майна або без такої (ч. 3 ст. 436-2 КК України).

Аналіз слідчої практики також викликав занепокоєння стосовно співмірності суспільної небезпечності діяння та покарання за нього. За змістом статей 50, 65 КК України, особі, яка скоїла кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень. Це покарання має відповідати принципам законності, обґрунтованості, справедливості, співмірності та індивідуалізації: це система найбільш істотних правил і критеріїв, які визначають порядок та межі діяльності суду під час обрання покарання. Проте аналіз вироків суду в цій категорії справ ставить питання про те, наскільки передбачені та призначені види покарання співмірні вчиненим діянням.

Наприклад, дії 43-річної жінки, яка, ховаючись від ворожих обстрілів разом з іншими маріупольцями у приміщенні Маріупольської камерної філармонії, зі власних ідеологічних міркувань неодноразово [виправдовувала дії окупантів](#) і під час евакуації з Маріуполя, перебуваючи на російському блокпосту, прославляла загарбників та просила їх «скоріше звільнити місто», було кваліфіковано за статтею 436-2 (яка передбачає санкцію вищу, ніж ч. 1 ст. 111-1 КК), їй призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 5 років без конфіскації майна з іспитовим терміном 2 роки. Донецька обласна прокуратура не погодилася із цим вирокom Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська та [направила до Дніпровського апеляційного суду апеляційну скаргу на цей вирок](#) через його м'якість. Апеляційний суд підтримав позицію прокуратури, [призначивши покарання у вигляді 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна](#).

## б) СУДОВА ПРАКТИКА

Станом на 04 листопада 2022 року в Єдиному державному реєстрі судових рішень (ЄДРСР) знайдено 34 вироки з притягненням до відповідальності відповідно до статті 111-1 КК України (колабораційна діяльність). Це значно менше, ніж відкритих проваджень, що може зокрема свідчити про те, що не всі справи з притягненням до відповідальності відповідно до статті 111-1 КК України потрапляють в реєстр. Так, Служба безпеки України повідомляє про те, що стосовно 53 проваджень, переданих до суду, вже винесені судові рішення.

Із цих 34 вироків 26 стосуються частини 1 статті 111-1 КК України, а 8 — частини 4 статті 111-1 КК України, при тому, що найбільша частка відкритих проваджень, згідно з відкритими джерелами, стосується частин 5 та 7 статті 111-1.

Санкція частини 1 статті 111-1 КК України передбачає покарання у вигляді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років. Із 26 вироків тільки одне покарання обґрунтовано можна вважати достатнім для виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень, адже лише один засуджений обіймає посаду, пов'язану із виконанням функцій держави та місцевого самоврядування. Решта, враховуючи інформацію, викладену в судових рішеннях, не є потенційними суб'єктами, які обійматимуть посади, пов'язані із виконанням функцій держави та місцевого самоврядування. Це пенсіонери, незайняті особи, вчитель, слюсар, ліквідатори ЧАЕС, раніше судимі особи. Переважна більшість наявних в ЄДРСР вироків містять затвердження угод про визнання винуватості.

Зокрема, зафіксований [вирок](#) за статтею 111-1 мешканцю Дніпропетровської області, який є безробітним та має середню освіту: суд призначив йому покарання у вигляді позбавлення права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування України строком на 10 років. В аналізованому вирокі зазначається, що засуджений розмістив публікації та особисті відеоматеріали в мережі Facebook, у яких «наявні ознаки публічного заперечення здійснення збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, публічні заклики до підтримки рішень та/або дій держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, до співпраці з державою-агресором» тощо. Інших обставин справи суд у тексті вирокі не зазначив, визнавши особу винною саме за ст. 111-1, тоді як вказані обставини можуть вказувати на кваліфікацію дій за ст. 436-2, а саме виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників.

Також присутній неоднозначний підхід до конфіскації знарядь кримінальних правопорушень. Наприклад, в кримінальних провадженнях [№ 22022040000000137](#) від 27 липня 2022 року, [№ 22022160000000184](#) від 28 червня 2022 року, [№ 42022102020000051](#) обладнання, яке було використане для вчинення кримінального правопорушення, було конфісковане в дохід держави; а в кримінальному провадженні [№ 22022160000000167](#) від 23 червня 2022 року — конфіскації не було.

Санкція частини 4 статті 111-1 КК України передбачає покарання у вигляді штрафу до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від десяти до п'ятнадцяти років та з конфіскацією майна. В чотирьох вироків із восьми призначене покарання не можна вважати достатнім для виправлення та попередження скоєння нових кримінальних правопорушень. Особи не є потенційними суб'єктами виборних посад в органах влади та місцевого самоврядування. Це свідчить про неоднозначний підхід до застосування конфіскації майна та розміру штрафу.

# 3

## Пропозиції щодо змін до законодавства щодо регулювання притягнення до відповідальності за колабораційну діяльність

Для розв'язання проблем, які виникають у практиці застосування статті 111-1 КК України, у Верховній Раді України була зареєстрована низка законопроектів.

Так, 20 липня 2022 року був зареєстрований Проект Закону «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо удосконалення відповідальності за колабораційну діяльність та суміжні кримінальні правопорушення» (р.н. [7570](#)).

Даним законопроектом пропонується усунути недоліки в частині перетину складів злочинів, зокрема:

- визначити відмінні ознаки складу злочину «колабораційна діяльність» (стаття 111-1 КК України) для її відмежування від державної зради (стаття 111 КК України), виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікації її учасників (ст. 436-2 КК України) та від інших суміжних кримінальних правопорушень;
- виключити відповідальність за публічні заклики до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території України зі стаття 111-1 КК України, оскільки відповідальність за такі діяння передбачається статтею 110 КК України «Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України»;
- виключити статтю 111-2 КК України «Пособництво державі-агресору», оскільки вона передбачає колабораційну діяльність в її окремих формах, які вже визначені у статті 111-1 КК України, а окремі її положення включити до тексту цієї статті 111-1.

Крім того, даний законопроект пропонує виділення тих видів діяльності, які на пряму заборонені та можуть кваліфікуватися як заборонені за статтею 111-1 КК України. Такий формат викладення допомагає усунути двозначність тлумачення і логічно доповнює кримінальне законодавство, яке визначає суспільно небезпечні діяння, які є кримінальними правопорушеннями, а не правомірні види діяльності. Запропоноване викладення статті 111-1 враховує елементи складу кримінального правопорушення, а тому забезпечить ефективне застосування статті на практиці.

Отже, даний законопроект передбачає конкретний перелік заборонених видів діяльності, що сприятиме розумінню меж правомірної діяльності особами, що перебувають на окупованих територіях, а також передбачуваності застосування кримінального законодавства до діяльності, яка може кваліфікуватися як колабораціонізм за статтею 111-1 КК України.

Водночас деякі положення запропонованої редакції **потребують додаткового доопрацювання**. Зокрема, погоджуючись із [ВИСНОВКОМ](#) ГНЕУ Апарату Верховної Ради України, зазначаємо, що окремі формулювання діянь, що вважаються колабораційною діяльністю, можуть призвести до їх широкого тлумачення і відповідно труднощів у належному застосуванні на практиці, а саме:

- 1** ч. 1 ст. 111-1 КК (здійснення інформаційної діяльності). Відповідно до п. 3 примітки до ст. 111-1 КК, під здійсненням інформаційної діяльності розуміється створення, збирання, одержання, зберігання, використання чи поширення інформації, зміст якої відповідає меті, визначеній у частині першій цієї статті. За таких умов кримінально караним слід буде визнавати доволі широке коло діянь: починаючи від роботи у ворожих засобах масової інформації, закінчуючи поширенням фейків чи наданням державі-агресору інформації як допомоги у веденні бойових дій проти військових формувань України або проти добровольчих формувань, що утворені чи самоорганізувалися для захисту України. Відповідно до положень законопроекту, надання такої допомоги підпадатиме також під ч. 4, 6 ст. 111-1 КК, а також може підпадати під ст. 436-2, що ускладнює розмежування складів злочинів;
- 2** ч. 4 ст. 111-1 КК містить формулювання «фінансування такого збройного чи воєнізованого формування, постачання зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки, палива або надання йому іншої допомоги у веденні бойових дій проти військових формувань України або проти добровольчих формувань, що утворені чи самоорганізувалися для захисту України», що також охоплює доволі широкий спектр діянь, які, зокрема, можуть включати в себе й ті діяння, відповідальність за які передбачена іншими частинами цієї ж статті, що також може призвести до ускладнення кваліфікації діяння;
- 3** формулювання «публічні заклики до підтримки рішень чи дій держави-агресора чи до співпраці з нею» та «публічні заклики до проведення незаконних виборів чи референдуму» надто широкі, і їх застосування може призвести до порушення прав людини з огляду на можливість притягнення до кримінальної відповідальності за розміщення закликів як допису в соціальній мережі, адже згідно з п. 4 примітки до ст. 111-1 КК у чч. 1 та 3 цієї статті, публічними вважаються заперечення та заклики, спрямовані на невизначене коло осіб, висловлені у мережі Інтернет, за допомогою засобів масової інформації або під час публічного зібрання;
- 4** зберігається невизначеність у розмежуванні діяння у вигляді переходу громадянина України на бік ворога в умовах воєнного стану (ч. 2 ст. 111 КК) від такої форми колабораційної діяльності громадяни-



на Україні, як його участь у незаконному збройному чи воєнізованому формуванні держави-агресора або в незаконному збройному чи воєнізованому формуванні, керованому та фінансованому державою-агресором (ч. 4 ст. 111-1 КК у редакції проєкту), враховуючи, що суб'єкт правопорушення, форма вини, мета вчинення діяння можуть бути абсолютно ідентичними;

- 5** пункт 6 статті 111-1 КК України визначає критерії правомірності діянь, які можуть підпадати під диспозицію статті 111-1, зокрема, колабораційною діяльністю в розумінні цієї статті не вважається співпраця з державою-агресором, якщо вона є: а) вимушеною, здійснюваною проти власних переконань та волі, при цьому особа вжила усіх можливих за конкретних умов заходів, щоби не спричинити або мінімізувати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності і недоторканності, обороноздатності та безпеці України, або б) спрямованою виключно на забезпечення життєдіяльності населеного пункту чи інтересів громади, що відповідають законам України. Поточна редакція пункту може бути використана як інструмент уникнення відповідальності.

Станом на 12 листопада 2022 року Проєкт Закону № 7570 **перебуває на опрацюванні** Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Попри наявність зареєстрованого у Верховній Раді законопроєкту № 7570, 9 серпня Уряд України ініціював реєстрацію двох законопроєктів:

«Про внесення змін до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» щодо особливостей діяльності на тимчасово окупованій території України» (р.н. [7646](#));

«Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо удосконалення відповідальності за колабораційну діяльність» (р.н. [7647](#)).

Зміни, передбачені цими законопроєктами, спрямовані на встановлення режиму відповідальності за колабораційну діяльність, за якого правомірна та необхідна діяльність не підпадатиме під формулювання статті 111-1 КК України.

Цілком погоджуючись із необхідністю внесення відповідних змін, варто зазначити, що положення, викладені в урядових законопроєктах р.н. 7646, 7647, **не є ефективним вирішенням питання** з таких причин.

## **ПО-ПЕРШЕ,**

як справедливо зазначає ГНЕУ Апарату Верховної Ради України у своєму [висновку](#) щодо законопроєкту 7647 та [висновку](#) щодо законопроєкту 7646, запропонований у проєкті підхід не вирішує усіх тих проблемних питань, які виникли з ухваленням Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність» від 3 березня 2022 року № 2108-ІХ, яким Кримінальний Кодекс був

доповнений новою статтею 111-1 «Колабораційна діяльність». Ідеться про використання оціночних та таких, що можуть тлумачитися широко, мовних конструкцій в диспозиції статті («заходи із забезпечення прав і свобод людини і громадянина», «заходи, спрямовані на розв'язання гуманітарних проблем»), обмеження вчинення злочину виключно громадянином України в більшості різновидів колабораційної діяльності, а також невирішення проблеми складнощів розмежування між собою діянь, передбачених статтями 111 «Державна зрада», 111-1 «Колабораційна діяльність», 111-2 «Пособництво державі-агресору» та 436-2 «Виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників» КК (наприклад, чинна ст. 111-2 КК України так само, як і ст. 111-1 КК України, передбачає відповідальність за колабораційну діяльність в її окремих формах, які вже передбачені у ст. 111-1 КК України), тощо.

## ПО-ДРУГЕ,

законопроектom р.н. 7646 пропонується ввести конкретний перелік видів діяльності, які дозволені на окупованій території, з використанням відсильної норми у Кримінальному кодексі з формулюванням «за винятком випадків, визначених законом». Формулювання дозволених видів господарської діяльності на окупованих територіях суперечить ч. 2 ст. 13 чинного Закону, відповідно до якої «здійснення господарської діяльності юридичними особами, фізичними особами-підприємцями та фізичними особами, які провадять незалежну професійну діяльність, місцезнаходженням (місцем проживання) яких є тимчасово окупована територія, дозволяється виключно після зміни їхньої податкової адреси на іншу територію України. Правочин, стороною якого є суб'єкт господарювання, місцезнаходженням (місцем проживання) якого є тимчасово окупована територія, є нікчемним. На такі правочини не поширюється дія положення абзацу другого частини другої статті 215 Цивільного кодексу України». Встановлення переліку дозволених видів діяльності не враховує той факт, що для ведення навіть дозволених видів діяльності на окупованій території особи змушені реєструвати підприємства або ж сплачувати податки і збори окупаційним органам влади, що є кримінальним правопорушенням і може бути складом злочину, передбаченим ст. 111-2 ККУ як підтримка дій чи рішень окупаційної влади.

Також при застосуванні статті 111-1 КК України в такій редакції під кримінальну відповідальність підпадатимуть усі види діяльності, не зазначені в законах. Таким чином, норми законопроекту не створюють належної правової визначеності, яка є необхідним елементом будь-якого кримінально караного діяння. У разі ухвалення законопроекту при застосуванні його положень може виникнути необхідність уточнити і доповнити ті випадки та види діяльності, які не зазначені в законах та не повинні підпадати під кримінальну відповідальність.

Застосування відсильної норми як диспозиції також сприяє невизначеності, адже відсутня відсилка до конкретних законодавчих актів, які можуть визначати дозволені види діяльності. Крім того, перелік видів діяльності, які визнаються кримінальним правопорушенням за статтею 111-1 КК України або ж декриміналізуються, буде змінюватися внаслідок внесення змін до законодавчих актів, які не є частиною кримінального законодавства. Визнання діяння кримінальним правопорушенням або ж декриміналізація діяння повинні відбуватися лише в результаті зміни кримінального закону. При цьому формулювання включає таку характеристику дозволеної діяльності: *«якщо при цьому не вчиняється пособництво державі-агресору»*. Встановлення цього критерію без його інтерпретації лише сприятиме тому, що пересічні громадяни не розумітимуть, за яких умов ведення ними правомірної діяльності на окупованих територіях може трактуватися як правопорушення.

Сумнівним також є формулювання, яке включає відсилку на інше правопорушення. Тоді як дана стаття у Законі України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» є уточнюючою до статті 111-1 КК України, її формулювання включає відсилку до статті 111-2 КК України щодо пособництва державі-агресору. З огляду на зазначене виникає питання, за якою статтею будуть кваліфікуватися дані діяння.

Невизначеності сприяє також застосування терміну «взаємодія», пояснення якого законодавець не надає. Відповідно, це дозволяє широке трактування поняття та створює можливість кваліфікації будь-якої діяльності як такої, що становить взаємодію і може вважатися колабораціонізмом за статтею 111-1 КК України. Більше того, формулювання *«взаємодія між державними органами, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, іншими юридичними особами публічного права, їх посадовими особами, суб'єктами господарювання та державою-агресором...»* викликає питання, адже державні органи влади, по суті, не можуть діяти і виконувати жодних повноважень на окупованих територіях, а обов'язки щодо утримання окупованих територій і населення згідно з МГП покладаються на державу-окупанта.

## **ПО-ТРЕТЄ,**

правопорушення, передбачені Кримінальним кодексом України, в своєму формулюванні не обмежуються їх здійсненням на окупованих територіях. Своєю чергою, включення переліків дозволеної діяльності до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» створює враження, що стаття 111-1 КК України стосується лише діяльності на окупованих територіях, а це суперечить її формулюванню. В цьому контексті виникає також питання щодо застосування даних норм до територій, які є окупованими де-факто, але ще не визнані окупованими де-юре.

## ПО-ЧЕТВЕРТЕ,

запропоновані зміни також передбачають, що Кабінет Міністрів України уповноважений визначати особливості та встановлювати обмеження провадження діяльності та здійснення заходів, а також порядок проведення оплати за товари, роботи, послуги на тимчасово окупованій території, що робить межі, в яких правомірна діяльність на окупованих територіях може кваліфікуватися як пособництво держави-агресору, ще більш розмитими.

Також 26 вересня 2022 року було зареєстровано Проект Закону «Про внесення змін до статті 111-1 Кримінального кодексу України щодо вдосконалення кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність» (р.н. [8077](#)), яким пропонується доповнити статтю 111-1 КК України новою частиною п'ятою, якою передбачити кримінальну відповідальність за здійснення громадянином України на тимчасово окупованій території України і на підставі законодавства держави-агресора професійної діяльності, пов'язаної з наданням послуг адвоката, аудитора, оцінювача, експерта, арбітражного керуючого, приватного виконавця, незалежного посередника, члена трудового арбітражу, третейського судді, а також за виконання повноважень нотаріуса або державного реєстратора чи суб'єкта державної реєстрації прав, або за надання інших публічних послуг.

Крім цього, пропонується внести зміни до статті 111-1 Кримінального кодексу України в частині приведення положень у відповідність до статті 40 Кримінального кодексу України, через виключення «добровільності» співпраці з державою-агресором як необхідної складової для кваліфікування діяння як колабораціонізм.

В контексті запропонованих змін, цілком погоджуючись з [ВИСНОВКОМ ГНЕУ](#) щодо цього законопроекту, важливо зазначити таке. Згідно з п. 2 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатська діяльність є незалежною професійною діяльністю адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. Така діяльність, серед іншого, може передбачати здійснення адвокатом професійної діяльності на тимчасово окупованій території України і на підставі законодавства держави-агресора для захисту та недопущення порушень прав та інтересів громадян України, які перебувають на тимчасово окупованій території. Адвокати на окупованій території України, зокрема, в Криму, відстоюють права громадян України в окупаційних російських судах і часто є єдиним можливим зв'язком з членами родини, яких утримують у місцях несвободи на окупованих територіях, піддають свавільним арештам, насильницьким зникненням чи іншим порушенням їх прав. Запропоновані зміни до закону очевидно не враховують реалій проживання в окупації, а також особливостей окупації українських територій, що триває. Криміналізація всієї такої діяльності позбавить громадян України будь-якого правового захисту від окупаційної влади.

Недоцільним також є введення ще однієї широкої конструкції («*надання інших публічних послуг*»), що ускладнить тлумачення статті та створить небезпеку порушення принципу правової визначеності. Чинне законодавство не містить визначення поняття «публічні послуги», при цьому у різних законодавчих актах виділяється широкий перелік послуг, які можуть вважатися публічними: зокрема, адміністративні (Закон України «Про адміністративні послуги»); соціальні (Закон України «Про соціальні послуги»), фінансові (Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»); житлово-комунальні (Закон України «Про житлово-комунальні послуги»); транспортні послуги (Закон України «Про транспорт») та інші. Введення такої конструкції дозволить тлумачити будь-яку діяльність, яка підпадає під надання таких послуг, на тимчасово окупованій території України як колабораційну діяльність.

## ВИСНОВКИ

1

Аналіз слідчої та судової практики дозволив виокремити основні труднощі застосування статті 111-1, а саме:

- а) відсутності критеріїв розмежування кваліфікації діянь за статтями 111, 111-2 та 436-2 та статтею 111-1, що створює проблеми подвійної кваліфікації та порушує принцип правової визначеності;
- б) неспівмірність покарання за діяння, що можуть бути кваліфіковані за статтею 111-1 або суміжними статтями: в окремих випадках покарання за надто суворе, в інших — не виконує функцію виправлення та попередження скоєння особою нових кримінальних правопорушень.

2

Зміни до законодавства щодо уточнення видів та способів діяльності, зокрема, на тимчасово окупованій території, які можуть кваліфікуватися як неправомірні та встановлення чіткого розмежування кваліфікації таких дій за статтями 111, 111-1, 111-2 та 436-2 КК, є необхідними. Проте їх викладення, запропоноване у урядових законопроектах р.н. 7646, 7647 щодо особливостей діяльності на тимчасово окупованій території України, не вирішує проблеми неоднозначності формулювання і потребує доопрацювання.

Недоцільним також виглядає формулювання довгого переліку дозволених видів діяльності у Законі України «Про забезпечення прав і свобод та правовий режим на тимчасово окупованій території України» замість чітко сформульованого переліку заборонених видів діяльності безпосередньо в частині 4 статті 111-1 КК України. Оптимальний варіант — виділити ті види діяльності, які на пряму заборонені та можуть кваліфікуватися як заборонені за статтею 111-1, адже це сприятиме недвозначності тлумачення і таке доповнення відповідає логіці кримінального законодавства.

3

Введення нового складу злочину, запропонованого законопроектом р.н. 8077, становить загрозу для захисту прав та інтересів громадян України, що перебувають на тимчасово окупованій території.

4

Найбільш ефективним в контексті розмежування виглядає законопроект р.н. 7570 і запропонований в ньому спосіб сформулювати відмінні ознаки складу злочину «колабораційна діяльність» (стаття 111-1 КК України) для її відмежування від державної зради (стаття 111 КК України), виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікації її учасників (ст. 436-2 КК України) та від інших суміжних кримінальних правопорушень, а також виключити відповідальність за публічні заклики до невизнання поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території України зі статті 111-1 КК України та виключити статтю 111-2 КК України, щоб усунути множення статей Кримінального кодексу, що містять ті ж склади злочинів при встановленні за них різних санкцій.



# ДОДАТКИ



СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Апарат Голови

**Управління  
взаємодії із засобами масової  
інформації та громадськістю**

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601

Тел./факс (044) 279-30-40

E-mail: [pressinfo@ssu.gov.ua](mailto:pressinfo@ssu.gov.ua)

Web: <http://www.ssu.gov.ua>

Код ЄДРПОУ 00034074

15.11.2022 № 10/3/17-147-н/1/1-23

На № \_\_\_\_\_ від \_\_\_\_\_

Голові правління

Центру прав людини ZMІNA

Тетяні ПЕЧОНЧИК

[al@humanrights.org.ua](mailto:al@humanrights.org.ua)

Ваш запит від 09 листопада 2022 року № 104/11 щодо відкритих проваджень за статтею 111-1 Кримінального кодексу України опрацьовано компетентними підрозділами СБ України.

За результатами розгляду повідомляємо, що з початку повномасштабної агресії російської федерації Служба безпеки України викрила 727 осіб, яких підозрюють у вчиненні злочину, передбаченого статтею 111-1 (колабораційна діяльність) Кримінального кодексу України.

Кримінальні провадження щодо 268 колаборантів СБУ вже передала до суду, стосовно 53 із них - винесені реальні судові рішення. Розслідування у решті проваджень тривають.

Начальник Управління

Артем ДЕХТЯРЕНКО





Прокуратура України  
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03  
e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua  
Код ЄДРПОУ 00034051

16.11.2022 № 273-11936/XX-22

На № \_\_\_\_\_ від \_\_\_\_\_

Голові правління  
Центру прав людини ZMINA  
Тетяні Печончик  
al@humanrights.org.ua

Ваші запити щодо надання інформації про кількість зареєстрованих у розрізі регіонів держави станом на 01.11.2022 кримінальних правопорушень, передбачених статтею 111<sup>1</sup> КК України за окремою її частиною розглянуто.

Роз'яснюємо, що відповідно до статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічною є відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відтак, визначальним для публічної інформації є те, щоб вона була заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом, отриманим або створеним суб'єктом владних повноважень у процесі виконання своїх обов'язків.

Закон не передбачає проведення аналізу, підрахунків або виокремлення інформації за запитуваними критеріями, а відтак створення нової інформації.

Повідомляємо, що відомості про зареєстровані кримінальні правопорушення (провадження) та результати їх розслідування, узагальнюються у звітності за формою №1 «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення», яка формується на підставі даних, внесених до Єдиного реєстру досудових розслідувань користувачами інформаційної системи, щомісячно, наростаючим підсумком з початку звітного періоду (року) у розрізі статей та розділів Кримінального кодексу України за регіоном вчинення злочину.

Разом із тим у звітності не передбачено виокремлення даних про кримінальні правопорушення за окремими частинами статей Кримінального кодексу України, у зв'язку з чим надати таку інформацію немає можливості.

З урахуванням викладеного, надаємо відомості про кількість зареєстрованих у розрізі регіонів держави упродовж січня-жовтня 2022 року, кримінальних правопорушень (проваджень), передбачених статтею 111<sup>1</sup> КК

Офіс Генерального прокурора  
16.11.2022 №273-11936/XX-22



України, відповідно до звітності за формою №1 «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення».

У разі незгоди з відповіддю Ви вправі її оскаржити відповідно до статті 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації» керівництву Офісу Генерального прокурора або до суду.

Додаток: на 1 арк.

**Начальник відділу розгляду  
запитів на публічну інформацію**



**Андрій СЬОМІЧ**

**Відомості**  
**про зареєстровані у розрізі регіонів держави упродовж січня-жовтня 2022 року кримінальні правопорушення (провадження), передбачені ст. 111-1 КК України**  
*(за даними статистичної звітності за формою №1 "Єдиний звіт про кримінальні правопорушення")*

Регіон	Зареєстровано кримінальних правопорушень у звітному періоді	Кримінальні правопорушення, у яких провадження закрито		Обліковано* кримінальних правопорушень у звітному періоді
		Усього	у т.ч. за п.п. 1, 2, 4, 6, 9-1 ч. 1 ст. 284 КПК України	
АР Крим	44			44
Вінницька	24	2	2	22
Волинська	2	1	1	1
Дніпропетровська	57	1	1	56
Донецька	462	6	6	456
Житомирська	76	23	23	53
Закарпатська	32	13	13	19
Запорізька	213			213
Івано-Франківська	3			3
Київська	102	22	22	80
Кіровоградська	1			1
Луганська	577	5	5	572
Львівська	3			3
м. Київ	129	10	10	119
м. Севастополь	5			5
Миколаївська	57	6	6	51
Одеська	80	18	18	62
Полтавська	10	4	4	6
Рівненська	18	5	5	13
Сумська	74	27	27	47
Тернопільська	12	2	2	10
Харківська	679	9	9	670
Херсонська	576	1	1	575
Хмельницька	32			32
Черкаська	17	3	3	14
Чернівецька	6	3	3	3
Чернігівська	40	1	1	39
<b>Усього по Україні</b>	<b>3331</b>	<b>162</b>	<b>162</b>	<b>3169</b>

\* - Без урахування кримінальних правопорушень, виключених з обліку у зв'язку із закриттям провадження на підставі пунктів 1, 2, 4, 6, 9-1 ч.1 ст. 284 КПК України

